

тръбва да бждатъ внимателни, да се самовъзпитаватъ, да облагородяватъ своята низша природа.

Единъ младъ момъкъ разправяше една своя опитност, за проява на едно грубо и жестоко чувство въ себе си. Единъ денъ сестра му го обидила, и той въ момента още изпиталъ къмъ нея ненавистъ и желание да ѝ отмъсти. Една вечеръ, като я видѣлъ на двора, въ него се явило желание да вземе едно дърво да я удари, да я махне отъ лицето си. Обаче, той се спрѣлъ въ себе си, ужасилъ се отъ това желание, веднага влѣзълъ вкъщи и започналъ да се моли, да се освободи отъ това лошо чувство. Като се успокоилъ, започналъ да размишлява, отде се явило това чувство въ него. Навѣрно то е било въ спящо състояние, и обидната дума, казана отъ сестра му, послужила като запалка на барута.

„По-горни отъ тѣхъ“. Наистина, Божественото въ човѣка тръбва да стои по-горе отъ човѣшкото, за да може той да се справя съ всички низши и обикновени чувства и мисли, които минаватъ презъ него. Само по този начинъ, човѣкъ може да възприеме любовта и да я приложи въ живота си като великъ законъ, като основа на Битието. Само съ любовта човѣкъ може да биде щастливъ и да постигне това, което е предвидено въ неговата програма. Чрезъ любовта обикновените хора могатъ да станатъ гениални, гениалните — светии, светиите — Учители. Това сѫ велики процеси въ козмоса, за постигането на които се изисква стремежъ и голѣми усилия. Достатъчно е човѣкъ да влѣзе за известно време въ Божествения свѣтъ, за да разбере, какво представя той. Влѣзе ли въ този свѣтъ, човѣкъ не би желалъ вече да се върне на земята. Красивъ е Божествениятъ свѣтъ. Който е надникналъ само за моментъ въ този свѣтъ, той остава винаги съ стремежъ да се върне тамъ. За този свѣтъ, именно, апостолъ Павелъ казва, че око не е видѣло, и ухо не е чуло това, което Богъ е приготвилъ за онѣзи, които Го любятъ. Физическиятъ свѣтъ не е нищо друго, освенъ отражение на Божествения. Той сѫществува благодарение на укрухитѣ, които идатъ отъ Божествения свѣтъ. Личниятъ, семейниятъ, обществениятъ, религиозниятъ животъ представляватъ сѫщо отражение на свещените идеи на велики-тѣ напреднали сѫщества отъ Божествения свѣтъ. Тѣзи